

ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් සාම ක්‍රියාදාමයට පිංසිදුවන්නට දශක දෙකකට අධික කාලයක් තිස්සේ සංචාරකයන්ට ළඟාවීමට මං ඇහිරී තිබූ උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සෞන්දර්යාත්මක හා ඓතිහාසික වැදගත්කමෙකින් අනූන වූ බොහොමයක් සංචාරක ආකර්ෂණ, සංචාරකයන්ට හිචි සැනසිල්ලේ දැකබලා ගැනීමේ අවස්ථාව දැන් උදව් තිබේ.

කාලයක් තිස්සේ පැවති බියකරු යුද්ධයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් මිනිසුන් පමණක් නොව එම පළාත්වල ගහ කොළ සතා සිවිපාවාද අද තිදහස් ඵල හැකි විදිනි. විශේෂයෙන් උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වලට මායිම්ව පවතින ජාතික වනෝද්‍යාන සියල්ලක්ම පාහේ අද සංචාරකයන් කැඳවන ජනප්‍රිය සංචාරක කේන්ද්‍රස්ථානයක් බවට පත්වී තිබේ. ඒ අතර, මොනරාගල සිට සියඹලාණ්ඩුව හරහා පොතුච්ඡ දක්වා දිවෙන A 4 මාර්ගයේ පිහිටා ඇති ලාහුගල - කිතුලාන ජාතික වනෝද්‍යානයට හිමිවන්නේ වැදගත් ස්ථානයකි.

කොළඹ සිට කි.මී.320 පමණ දුරින් පිහිටි ලාහුගල වනෝද්‍යානය වෙත ළගාවිය හැකි ප්‍රධාන මාර්ග දෙකකි. එක් මගකින් කොළඹ සිට රත්නපුර, පැල්මඩුල්ල, බලංගොඩ බෙරගල ඔස්සේ වැල්ලවාය දක්වාත්, අනෙක් මග පැල්මඩුල්ලෙන් හැරී තණමල්විල නිඹොල්කැටිය උඩවලට ඔස්සේ වැල්ලවාය දක්වා 2004 මාර්තු

ගල්ඔය - යාල අතර අලිමංකඩ

ලාහුගල - කිතුලාන ජාතික වනෝද්‍යානය

ශ්‍රී.පී.එස්.පතිරණ

වෘත්, ගොස් එතැන් සිට මොනරාගල සියඹලාණ්ඩුව හරහා පොතුච්ඡ දක්වාත් දිවෙන මාර්ගයෙන් එහි ළගාවිය හැකිය.

1980 ඔක්තෝබර් 31 වෙනි දින ජාතික වනෝද්‍යානයක් බවට ප්‍රකාශයට පත්කර ඇති මෙම වනෝද්‍යානය විශාලත්වයෙන් හෙක්ටයාර 1554 ක් පමණ වේ. පැරණි රෝහණ රාජධානියට අයත් මෙම වනෝද්‍යානය මහවැව, කිතුලාන හා සෙංගමුව යන වැව් තුන කේන්ද්‍රකොට පවතී.

මහවැව අද වඩාත් ප්‍රකටව ඇත්තේ ලාහුගල නමිනි. අක්කර 600 ක් පමණ භූමි ප්‍රදේශයක් වසා-

ගත් ලාහුගල වැව අක්කර 2760 ක ජලධාරිතාවකින් යුක්ත වේ. මෙහි වැව්බෑමිමේ දිග අඩි 3700 ක් පමණ වේ.

වියළි කලාපයේ පිහිටි මෙම වනෝද්‍යානය ඊසානදිග මෝසම් සුළඟින් වර්ෂාව ලබන වියළි මිශ්‍ර සදහරිත වනාන්තර ගණයට ගැනේ. මෙම වනෝද්‍යානයට මි.මී.1700 ක පමණ සාමාන්‍ය වාර්ෂික වර්ෂාපතනයක් ලැබේ.

ප්‍රධාන මාර්ගය හා හැඩමය අතර පිහිටි මෙම වනාන්තරය ද්විතියික වනාන්තරයක් වුවද, විශාල වෘක්ෂලතාද සහිත ඝන වනාන්තර ස්වරූපයක්ද පෙන්වීම කරයි.

වියළි කලාපයේ පිහිටි මෙම වනෝද්‍යානය ඊසානදිග මෝසම් සුළඟින් වර්ෂාව ලබන වියළි මිශ්‍ර සදහරිත වනාන්තර ගණයට ගැනේ. මෙම වනෝද්‍යානයට මි.මී.1700 ක පමණ සාමාන්‍ය වාර්ෂික වර්ෂාපතනයක් ලැබේ

මෙම වනෝද්‍යානයේ ප්‍රමුඛ ශාක අතර පලු, වීර, බුරුත ඇතුළු වියළි කලාපීය ශාක විශේෂ වැදගත් තැනක් උසුලයි. බෙරු (*Oplismenus Compositus*) නම් ජලජ තණ විශේෂය වැව් ආශ්‍රිතව බහුලව වැඩි පවතී.

මෙම වනෝද්‍යානය ජෛව විවිධත්වය අතින් ද ඉතා පොහොසත්ය. ලාහුගල, කිතුලාන, වනෝද්‍යානය වෙත පැමිණෙන සංචාරකයන්ට කිසිසේත් වැවෙහි බැස සිටින වල් අලිත්ගේ දසුන කිසිසේත් මග නොහැරේ. උදේ කාලයේදීත් සවස් කාලයේදීත් මහාමාර්ගය හරහා යන වල් අලිත් සුලබ දසුනකි. ඒ ගල්මය වනෝද්‍යානයේ සිට යාල වනෝද්‍යානය වෙත නිතරම වල් අලිත් එහා මෙහා යන අලිමංකඩ වැටී ඇත්තේද ලාහුගල වනෝද්‍යානය හරහා හෙයිනි. ස්ථිරපාය සත්ව විශේෂ 20 කට අධික ප්‍රමාණයක් වෙසෙන මෙම වනෝද්‍යානය තුළ දිවියා, වලහා, තිත්මුවා, ගෝතා, කබල්ලුවා, දියබල්ලා ඇතුළු වියළි කලාපීය වනසත්ව විශේෂ රැසකටද වාසගුම් සලසා තිබේ. මීට අමතරව ආවේණික මත්ස්‍ය විශේෂ හා උරග විශේෂ රැසක් මෙන්ම සමනල විශේෂ කිහිපයක්ද නිරීක්ෂණය කළ හැකියි.

උත්තරාර්ධ ගෝලයේ ශීත සෘතුව ආරම්භවීමත් සමග දකුණට එනම් ශ්‍රී ලංකාව තෙක් ඇදී එන පර්යටන පසමින් මෙන්ම දියකාටුත් තුඹයේරුත්, කොක්කු ආදී ජලජ පසමින් ද මෙම වනෝද්‍යානයට අමුත්තන් නොවේ.

ලාහුගල ජාතික වනෝද්‍යානය

ආසන්නයේ පිහිටි සොන්දර්යන්ට-යෙන් හා පොරාණිකත්වයෙන් ඉතා වැදගත් තැනක් ගන්නා ස්ථාන කිහිපයක්ද වේ. ඒ අතර, ලාහුගල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය පසුකර මදක් දුර ගියවිට දකුණට හැරී පැරණි ලාහුගල ගම මැදින් කි.මීටර් භාගයක් පමණ දුරින් රුහුණු මහා විහාරය හෙවත් මගුල් මහා විහාරය හමුවේ.

ක්‍රි.ව.516 සිට 526 දක්වා රජකළ ධාතුසේන රජතුමා විසින් පිහිටුවන ලද රුහුණු මහ වෙහෙර මෙය බවට මෙම ස්ථානයෙන් ලද වැම් ලිපියක දක්වේ. කෙසේ වුවද, මෙම විහාරය මගුල් මහා විහාරය ලෙස වඩාත් ප්‍රකට වී ඇත්තේ ඒ හා බැඳුණු ජනාවාස රැසක් ඇති නිසාවෙනි. එනම් රට මුහුදට බිලිවෙන්නට ගිය අවස්ථාවක එම උවදුරෙන් රට බේරාගැනීම සඳහා කැලණි පුරයෙන් මුහුදට බිලි කළ විහාරමහා දේවිය පොතුච්ඡ මුහුදු තීරයේ මුහුදු මහා විහාරය නමින් අද ප්‍රකට ස්ථානයට ගොඩබැසීමෙන් අනතුරුව

ඇය කැඳවාගෙන ගොස් කාවන්-නිස්ස රජතුමා විසින් සරණපාවා ගත් ස්ථානය මෙම මගුල් විහාරය බව පැවසේ.

ප්‍රධාන දෙරටුවෙන් ඇතුළු වුවට හමුවන මෙම ඓතිහාසික ස්ථානය හඳුන්වන නාමපුවරුව පසු කළ විගස වම්පසින් දක්නට ලැබෙන සඳකඩ පහත සුවිශේෂී සඳකඩ පහතක් ලෙස සැලකේ. එහි දැක්වෙන ඇත් පෙළෙහි එක් ඇතෙකුගේ පිට පිටුපස හෙත්ධුවකින් එල්ලියන මිනිසෙකි. මෙවන් සඳකඩ පහතක් වෙතත් තැනක හමු නොවන බව පැවසේ.

අතීත කාලයේ දී පොතුච්ඡ ප්‍රදේශයේ බොද්ධ ජනයා විසූ බව සනාථ කෙරෙන මුහුදු මල් වෙහෙරද නවත් වැදගත් ඓතිහාසික ස්ථානයක් වන අතර බුදුපිළිමයක් මෙන්ම කාවන්-නිස්ස රජුගේ හා විහාරමහා දේවියගේ යැයි සැලකියහැකි ප්‍රතිමා දෙකක් ද මෙම ස්ථානයේ දක්නට ලැබේ. මීට අමතරව ලාහුගල වනෝද්‍යානය පසු කළ විට හමුවන පොතුච්ඡ නගරයත් ආරුගම්-බොක්කන් අද සංචාරකයන් ආකර්ෂණය කෙරෙන සංචාරක පාරාදීසයක් බවට පත්වෙමින් පවතී.

කෙසේ වුවද, වත්මන් සාම ක්‍රියාදාමය හේතුවෙන් ලාහුගල වනෝද්‍යානයටත් එතැනින් ආරුගම් වෙරළටත් ඇදී එන දේශීය සංචාරකයන් මෙන්ම ආරුගම් බොක්කේ ධීවර කර්මාන්තය සඳහා පැමිණෙන සංචාරක ධීවරයන් නිසාද මෙම සුන්දර පරිසර පද්ධතියට දැනටමත් තර්ජන එල්ලවී ඇති බවද මෙහිදී සඳහන් නොකරම බැරිය. □

